

такі, погляньте: бачите, ми сина божого на хресті розпняли, то що ви собі думаєте, вам ще не те буде. Оттак попи та пани з жандарями втихомирили нарід. Сам син божий, хоч і вчив хлопів любити ся між собою, з'єднувати ся і потім всім вкупі стати проти панів, та либонь за коротким часом не встиг багато зробити. Про те найшли ся і у нього ученики, що й смерті не боялись і давай ширити його науку. То там, то там вони перекривали ся і вчили хлопів. Вони казали їм: отжеж у вас вся сила, бо все робить ся вашими руками, а тим часом ви пухнете з голоду і умирате. Чомуж се так? А тому, що не маєте відваги постояти один за другого; ви мрете по маленьку від страшних хороб, бо мушите жити в бруді, в нечистоті, в голоді і холоді, ви поволи умирате в страшних лютих муках від пранців, від прокази, від усяких раків, гнитя крові і інших лютих мук і хороб, що заробляєте на тяжкій праці панській, вмираєте в копальнях панських і фабриках, а не маєте сміливости і відваги вмерти короткою смертю, але вмерти так, щоб і свої і чужі згадували. Ви боїте ся вмерти за єдність, за любов один до другого. А дуже, дуже затремтіли-б гно-